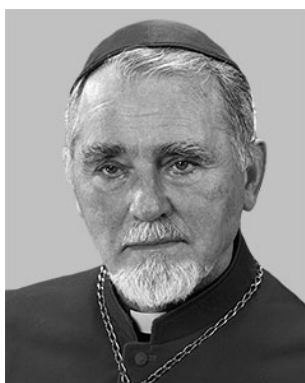

Т. П. Гончаренко

Падевський Станіслав Тадеушович

ПАДЕВСЬКИЙ Станіслав Тадеушович (18. 09. 1932, с. Нова Гута, нині Чортківського р-ну Тернопільської обл. — 29. 01. 2017, м. Сендзішув-Малопольський Підкарпатського воєводства, Польща, похований у Запоріжжі) — церковний діяч РКЦ. 1945 був переселений із родиною до Нового Мястечку (Нижня Сілезія). Закінчив Вищу духовну семінарію Ордену братів менших капучинів (Краків, 1957), здобув філософську й теологічну освіту. 1961—66 вивчав славістику в Люблінському католицькому університеті, Ягеллонському університеті в Кракові (1966 — магістр). 27 серпня 1949 вступив до Ордену братів менших капучинів у Сендзішуві-Малопольському, прийняв ім'я Венантій. 28 серпня 1950 склав перші чернечі обіти, 19 вересня 1953 — вічні. 24 лютого 1957 рукопокладений на священника (там само). Був направлений на роботу в парафію в м. Битом (Сілезьке воєводство); 1959 повернувся до Кракова, викладав катехизм у школах, навчав співу молодих братів із семінарії. 1964 працював душпастирем студентів у Вроцлаві (Нижня Сілезія). 1965 переведений у монастир і парафію в м. Кросно (Підкарпатське воєводство). 1970—73 служив настоятелем у Кракові; 1973—76 — катехитом у Розвадові; 1976—85 — вікарій Краківської провінції (усі — Польща). 1988 приїхав в Україну як перший капучин у період релігійної відлиги; виконував духовні обов'язки в різних парафіях: Бар (Вінницька обл.), Полонне, Старокостянтинів, Шепетівка (усі — Хмельницька обл.), Київ, Вінниця, Львів. 13 квітня 1995 за номінацією папи Івана-Павла II призначений єпископом-помічником Кам'янець-Подільської дієцезії (Хмельницька обл., 1995—98), 10 червня того ж року висвячений на єпископа апостольським нунцієм в Україні архієпископом Антоніо Франко в Кам'янець-Подільській катедрі. 10 жовтня 1998 — єпископ-помічник Львівської архідієцезії (1998—2002), 4 травня 2002 — ординарій новоствореної Харківсько-Запорізької римо-католицької дієцезії (2002—09). Як голова Комісії Єпископату в справах загального душпастирства та медіа піклувався про створення

єпархіальних структур і нових парафій, поживавлення євангелізації, нові покликання, документацію подій. 2002 започаткував видання квартального бюлетеня «SLAVORUM APOSTOLI». Від 2009 перебував у статусі емерита, повернувся в Польщу, служив у монастирі в Кельцах (Свентокшиське воєводство), від 2012 — у Сендзішуві-Малопольському. Володів українською, польською, хорватською, словацькою, російською, італійською, англійською, французькою мовами. Автор низки духовних книжок, зокрема «Гравітація сердець» (Кам'янець-Подільський, 1996), «Стати на сторону Духа» (2000), «Одинадцять Заповідь» (обидві — Львів, 2002), «Наречена Агнця» (Вінниця), «Світла минулого» (Харків; обидві — 2003), «Учителю, де перебуваєш?» (2004), «Повернення додому» (2006), «Символи Христа» (2010; усі — Львів), кількох десятків статей із релігійної тематики в католицьких медіа України («Парафіяльна газета», журнал «Діти Непорочної», «Католицький вісник») і за кордоном. Докладав багато зусиль для відродження літургійної музики римського обряду в Україні, працював над формацією органістів. Створено документальний фільм «Єпископ Станіслав Падевський (18 вересня 1932 — 29 січня 2017)».

Бібліографічний опис:

Падевський Станіслав Тадеушович / Т. П. Гончаренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-880589>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).